

ANTAGNA TEXTER

P10_TA(2026)0164

Begäran om upphävande av Harald Vilimskys immunitet

Europaparlamentets beslut av den 19 maj 2026 om begäran om upphävande av Harald Vilimskys immunitet (2025/2158(IMM))

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av Harald Vilimskys immunitet som mottogs genom en skrivelse av den 1 juli 2025 från Österrikes ständiga representation vid EU, med en begäran från åklagarmyndigheten i Wien med anledning av det väntande brottmålsförfarandet mot Harald Vilimsky, och som tillkännagavs i kammaren den 9 juli 2025,
- efter att ha hört Harald Vilimsky den 15 april 2026 i enlighet med artikel 9.6 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011, 17 januari 2013 och 19 december 2019¹,
- med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A10-0125/2026), och av följande skäl:

¹ Domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C-200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, domstolens dom av den 19 december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

- A. Österrikes ständiga representation vid EU har översänt en begäran från åklagaren vid åklagarmyndigheten i Wien om upphävande av immuniteten för Harald Vilimsky, ledamot av Europaparlamentet, som valts i Österrike, på grund av påstådd trolöshet mot huvudman och förskingring, som utgör brott enligt 153 § 1 och 3 i den österrikiska strafflagen, med anledning av hans påstådda delaktighet i brottet i den mening som avses i 12 § i samma lag.
- B. Enligt begäran, som följer på begäranden som åklagarmyndigheten i Wien framställde 2021 om upphävande av Harald Vilimskys immunitet, och Europaparlamentets beslut av den 11 november 2021 att upphäva Harald Vilimskys immunitet, och med anledning av nya omständigheter som framkommit, är det lämpligt att begära att Harald Vilimskys immunitet upphävs även i samband med dessa nya omständigheter. Enligt uppgifter som inhämtats från utredningen misstänks Harald Vilimsky för att ha missbrukat sin behörighet genom att använda medel från sitt politiska parti FPÖ (Freiheitliche Partei Österreichs – Die Freiheitlichen) för ändamål som inte har något samband med partiets verksamhet vid tidpunkter under 2013 som ännu inte fastställts med exakthet, bland annat genom att tillåta betalningar av privat karaktär utan samband med partiets verksamhet avseende installation av en dörr och ett lås på hans privata adress, vilket har tillfogat FPÖ:s tillgångar skador på totalt 9 434,00 EUR.
- C. Harald Vilimsky valdes in i Europaparlamentet i Europaparlamentsvalet i maj 2019 och omvaldes i juni 2024, och var därmed inte ledamot av Europaparlamentet vid tidpunkten för de påstådda brotten.
- D. Det påstådda brottet och den därav följande begäran om upphävande av Harald Vilimskys immunitet har inget samband med yttranden som han gjort eller röster som han avlagt under utövandet av sitt ämbete i den mening som avses i artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.
- E. I artikel 9 första stycket a i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier anges att Europaparlamentets ledamöter under Europaparlamentets sessioner, vad avser deras egen medlemsstats territorium, ska åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras medlemsstat.
- F. I artikel 57.2 och 57.3 i Österrikes författning anges följande:
- "2. Ledamöter av nationalrådet får gripas på grund av en straffbar handling – med undantag för gripande på bar gärning – endast med nationalrådets samtycke. Nationalrådets samtycke krävs även för husrannsakan hos ledamöter av nationalrådet.*
- 3. I övriga fall får ledamöter av nationalrådet åtalas av myndigheten på grund av en straffbar handling, och med*

nationalrådets samtycke, endast om det är uppenbart att handlingen inte har något samband med den berörda ledamotens politiska verksamhet. Myndigheten måste emellertid begära ett avgörande från nationalrådet om förekomsten av ett sådant samband, om den berörda ledamoten eller en tredjedel av ledamöterna i det ständiga utskott som ansvarar för dessa frågor begär det. I händelse av en sådan begäran ska myndigheten omedelbart upphöra med eller avsluta varje åtgärd i samband med åtal.”

- G. Syftet med den immunitet som föreskrivs i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier är att skydda parlamentet och dess ledamöter från rättsliga förfaranden i samband med verksamhet som utförs under utövandet av ämbetet som parlamentsledamot och som inte kan skiljas från ämbetet.
- H. Enligt artikel 5.2 i arbetsordningen är parlamentarisk immunitet inte en ledamots personliga privilegium, utan en garanti för hela parlamentets och dess ledamöters oberoende.
- I. I detta fall har parlamentet inte funnit några belegg för att det rör sig om *fumus persecutionis*, det vill säga att det inte förefaller som att avsikten med det rättsliga förfarandet är att skada Harald Vilimskys politiska verksamhet i hans egenskap av ledamot av Europaparlamentet och därmed parlamentets oberoende.
- J. Å ena sidan kan parlamentet inte likställas med en domstol, och å andra sidan kan parlamentsledamoten, inom ramen för ett förfarande för att upphäva immunitet, inte betraktas som ”anklagad”².
- 1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Harald Vilimskys immunitet.
- 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till den behöriga myndigheten i Republiken Österrike och till Harald Vilimsky.

² Tribunalens dom av den 30 april 2019, Briois/parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266, punkt 91.